

ЗА „ТЪМНИТЕ ВЕКОВЕ“ В СРЕДНОВЕКОВНАТА ИСТОРИЯ

1. МРАЧНИТЕ ТЪМНИ ВЕКОВЕ В ЕВРОПА, УЖ СМЕНИЛИ ПРЕКРАСНАТА „АНТИЧНОСТ“

Глобалната хронологична карта и разпадането ѝ на три изместени хроники показва, че всъщност всички документи, смятани днес за „древни“, с описания на събития, случили се уж преди 900 г. от н.е. според Скалигеровото датиране, по всяка вероятност са фантомни дубликати на оригинали от X–XVII в. от н.е. Възниква въпросът: „има ли място“ за „древния свят“ в историята на средновековието? Тоест няма ли да стане така, че когато се опитаме да разположим „античните“ събития в средновековието, там да не е останало място поради „плътното запълване“ на средновековната история с вече известните ни събития? Подробният анализ показва, че няма такава вероятност. Първо, разкрихме ИДЕНТИФИКАЦИЯТА НА ЕПОХИТЕ, смятани преди за различни. Вж. например посочените по-горе напластявания от царски династии, чието подобие преди не е било забелязвано. Второ, много периоди в Скалигеровата история уж „гънат в мрак“. Сега вече разбираме защо е така. Средновековните документи с описанията на тези епохи изкуствено са били „свалени надолу“ поради „дейността“ на Скалигеровите хронолози. Те изваждат от употреба и много документи, с което потопяват в изкуствен мрак куп периоди от средните векове.

Сред историците от XVIII–XIX в. се оформя своеобразна гледна точка за средните векове, според която те ги определят като „тъмни векове“. Уж тогава „великите постижения на античността“ стигат до пълен упадък и напълно изчезват, научната мисъл изпада до „пещерно ниво“, великите литературни произведения от „древността“ потъват някъде и изплуват на повърхността чак през Възраждането [333], с. 161. И уж тези „антични“ текстове са пазени от невежи монаси, чието най-първо задължение било, както ни уверяват, да унищожават „езическите“ книги.